

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobce: **Frank Bold Society**, se sídlem Údolní 33, Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**, se sídlem Velká Hradební 3118/48, Ústí nad Labem, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 11. 2011, čj. 238/UPS/2011/25, vedené u Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. 15A 11/2012, o návrhu žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, v platném znění,

t a k t o :

- I. Krajský soud v Ústí nad Labem **j e p o v i n e n** ve věci vedené u něj pod sp. zn. 15A 11/2012, rozhodnout nejpozději ve lhůtě **do 20. 10. 2014**.
- II. Žalobci **s e** náhrada nákladů řízení **n e p ř i z n á v á**.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále „navrhovatel“) podal u Krajského soudu v Ústí nad Labem (dále „krajský soud“) dne 13. 2. 2012 žalobu proti výše označenému rozhodnutí žalovaného.

Dne 6. 8. 2014 bylo Nejvyššímu správnímu soudu postoupeno krajským soudem podání navrhovatele ze dne 11. 7. 2014 obsahující návrh na určení lhůty dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (dále „zákon o soudech a soudcích“).

Navrhovatel uvádí, že podal u krajského soudu žalobu dne 13. 2. 2012, žalovaný a osoba zúčastněná na řízení ČEZ, a. s. se k žalobě vyjádřily již podáním ze dne 29. 3. 2012, resp. 4. 5. 2012 a 29. 10. 2012. Navrhovatel následně podal vyjádření ze dne 20. 11. 2012, kterým žádal soud o prodloužení lhůty k učinění repliky a vyjádřil nesouhlas s rozhodnutím věci bez nařízení jednání. Krajský soud v předmětné věci ode dne 20. 11. 2012 neučinil ve vztahu k navrhovateli žádný úkon, nebylo mu ani doručeno žádné rozhodnutí o jeho žádosti o prodloužení lhůty. Soud tedy po dobu delší než 1,5 roku neučinil ve věci žádný úkon.

Navrhovatel má za to, že lze v postupu krajského soudu spatřovat průtahy v řízení, neboť doba, po kterou soud dosud nerozhodl, je dobou již nepřiměřenou, a to i s ohledem na složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků řízení a na dosavadní postup soudu.

Navrhovatel konstatuje, že postup krajského soudu je v rozporu s požadavky na řízení vyplývajících z ust. § 6 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s.

Navrhovatel požaduje, aby Nejvyšší správní soud určil krajskému soudu lhůtu pro rozhodnutí ve věci sp. zn. 15A 11/2012, a to nejpozději do 60 dnů od právní moci vydaného usnesení, současně požaduje náhradu nákladů řízení.

K návrhu se vyjádřila nesouhlasně předsedkyně senátu krajského soudu JUDr. Markéta Lehká. Uvedla, že krajský soud vyřizuje věci staršího data, a to v souladu s ust. § 56 odst. 1 s. ř. s.; dále poukázala na důvody nahromadění straších věcí z důvodu stáží, jakož i na povinnost rozhodovat věci v přednostním režimu dle § 56 odst. 3 s. ř. s.; podrobně rovněž popisuje přehled lhůt pro přednostní vyřízení věcí a poukazuje na to, že navyšování věcí zařazovaných do přednostního režimu vyřízení, prodlužuje lhůtu k vyřízení ostatních věcí. V dalším se podrobně zabývá počty věcí, které vyřizuje a vyřídila, apod. Vzhledem k tomu, že tyto informace jsou zcela irelevantní pro posouzení důvodnosti návrhu na určení lhůty, nepovažuje soud za účelné je zde podrobně rekapitulovat a zabývat se jimi. V závěru svého vyjádření poukazuje na složitost věci, a to zejm. vyjasnění otázky pasivní legitimace žalovaného, spornost včasnosti podané žaloby a reálnost požadavku na ústní ujednání s velkým počtem osob zúčastněných na jednání, s tím, že předpokládané vyřízení lze očekávat do konce roku 2014.

Nejvyšší správní soud ověřil skutečnosti v návrhu uvedené z předloženého soudního spisu a dospěl k závěru, že návrh je důvodný.

Podle § 174a odst. 1 zákona o soudech a soudcích, v platném znění, má-li účastník nebo ten, kdo je stranou řízení za to, že v tomto řízení dochází k průtahům, může podat návrh soudu, aby určil lhůtu pro provedení procesního úkonu, u kterého podle jeho názoru dochází k průtahům v řízení.

Podle odstavce 8 cit. ustanovení dospěje-li příslušný soud k závěru, že návrh na určení lhůty je oprávněný, protože s ohledem na složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a na dosavadní postup soudu dochází v řízení k průtahům, určí lhůtu pro provedení procesního úkonu, u něhož jsou v návrhu namítány průtahy; touto lhůtou je soud, příslušný k provedení procesního úkonu, vázán. Je-li návrh uznán jako oprávněný, hradí náklady řízení o něm stát.

Nejvyšší správní soud již opakovaně konstatoval, že průtahy v řízení neznamenají pouze excesivní stav, kdy dochází k nečinnosti soudu, ale lze je konstatovat i tehdy, dochází-li v soudním procesu postupem soudu (či více soudů) k neodůvodněně pomalému vyřizování věci napadlé příslušnému soudu. V řízení podle § 174a odst. 6 zákona o soudech a soudcích Nejvyšší správní soud rozhoduje o návrhu na určení lhůty. Znamená to, že zjistí-li neodůvodněné průtahy v řízení spočívající zejména v tom, že příslušný krajský

soud poté, kdy obdrží podání ve věci, v přiměřené době nečiní žádné úkony, věci se vůbec nezabývá, aniž by pro takový postup existovaly ospravedlnitelné důvody, anebo činí úkony s nedůvodnou časovou prodlevou, usnesením určí tomuto soudu lhůtu, ve které má úkon učinit, resp. ve které má rozhodnout.

Pro posouzení, zda v dané věci dochází v řízení k průtahům, je rozhodující, že žaloba byla soudu postoupena již dne **13. 2. 2012**, navrhovatel současně uhradil soudní poplatek; žaloba nevykazovala vady, které by bylo třeba odstraňovat, bylo přiloženo napadené rozhodnutí žalovaného, z něhož byl rovněž zřejmý okruh účastníků řízení, jimž bylo správní rozhodnutí doručováno (tedy možný okruh osob zúčastněných na řízení). Dne 16. 2. 2012 oznámila společnost ČEZ, a.s., že bude uplatňovat práva osoby zúčastněné, dne 1. 3. 2012 zaslala tato osoba vyjádření k žalobě.

Usnesením ze dne 14. 3. 2012, čj. 15A 11/2012 - 74 krajský soud nepřiznal žalobě odkladný účinek.

Dne 30. 3. 2012 zaslal vyjádření k žalobě žalovaný, současně zaslal příslušné správní spisy.

Ze spisu krajského soudu vyplývá, že žaloba byla dne 25. 6. 2012 zaslána rovněž osobám zúčastněným na řízení, a to dle rozdělovníku seznamu účastníků uvedených v rozhodnutí žalovaného (viz. čl. 121); současně jim bylo zasláno poučení s tím, že mohou práva uplatňovat, pokud do 14 dnů od doručení výzvy prohlášení o uplatňování práv výslovně učiní. Takto učinila dne 28. 6. 2012 společnost Severočeské doly, a.s. (čl. 135) a dne 4. 7. 2012 společnost JAMPL-PSV s.r.o (čl. 139). Dne 30. 10. 2012 zaslala osoba zúčastněná na řízení ČEZ, a.s. další vyjádření - návrh na odmítnutí žaloby pro opožděnost s odůvodněním.

Vzhledem k tomu, že ostatní účastníci písemnost převzali, což je doloženo dodejkami, a krajský spis neobsahuje žádné výslovné prohlášení o uplatňování práv osob na řízení zúčastněných, lze usuzovat na účast tří výše uvedených osob; není tak zřejmé, z čeho dovozuje krajský soud možnou účast velkého počtu osob a složitost a náročnost řízení v tomto směru.

Dne 11. 7. 2014 zaslal navrhovatel oznámení o změně názvu žalobce, současně doložil příslušné listiny (rozhodnutí přijaté na zasedání členské schůze Ekologického právního servisu ze dne 8. 8. 2014 a Stanovy Frank Bold Society registrované Ministerstvem vnitra dne 3. 9. 2013).

Z uvedeného vyplývá, že krajský soud bezprostředně po obdržení žaloby učinil veškeré potřebné procesní úkony, jichž je pro další řízení třeba, disponuje správním spisem i vyjádřeními žalovaného a osob na řízení zúčastněných, resp. ČEZ, a.s.); věc je připravena k meritornímu rozhodnutí.

Uvádí-li krajský soud, že je třeba ve věci vyjasnění otázky pasivní legitimace žalovaného, spornost včasnosti podané žaloby a reálnost požadavku na ústní ujednání s velkým počtem osob zúčastněných na jednání, nemá toto tvrzení oporu ve spise. Krajský

soud nadto dne 31. 10. 2012 zaslal žalobci, jakož i výše uvedeným třem osobám na řízení zúčastněným sdělení k vyjádření osoby zúčastněné na řízení ČEZ, a. s., v němž se vypořádává s námitkou opožděnosti žaloby; mimo jiné zde uvádí, že mezi splnění podmínek řízení patří i podmínka včasného podání žaloby, touto otázkou se soud zabýval bezprostředně po podání žaloby a rovněž zevrubně i poté, co obdržel od žalovaného správní spis; na str. 2 přípisu se přitom uvádí, že soud má za to, že předmětná žaloba byla podána včas. Rovněž zde soud, resp. předsedkyně senátu uvedla, že nebyly shledány podmínky pro odmítnutí žaloby pro opožděnost, což ostatně již bylo konstatováno v usnesení o nepřiznání odkladného účinku ze dne 14. 3. 2012. Není tedy zřejmé, v čem nyní soud spatřuje spornou otázku včasnosti žaloby.

Nejvyšší správní soud na tomto místě konstatuje, že nikterak nezpochybňuje, že soud je povinen vyřizovat věci podle pořadí nápadu. K takové argumentaci Nejvyšší správní soud uvádí, že odkazy na pořadí vyřizovaných věcí zásadně nepředstavují důvody, které by mohly být interpretovány jinak než jako organizační problémy, které však v tomto směru nemohou jít k tíži navrhovatele. V této souvislosti lze odkázat na konstantní judikaturu Ústavního soudu, který opakovaně ve svých rozhodnutích uvádí, že *„průtahy v řízení nelze ospravedlnit obecně známou přetížností soudů; je totiž věcí státu, aby organizoval své soudnictví tak, aby principy soudnictví zakotvené v Listině a Úmluvě byly respektovány a případné nedostatky v tomto směru nemohou jít k tíži občanů, kteří od soudu právem očekávají ochranu svých práv v přiměřené době“* (viz např. nález sp. zn. IV. ÚS 55/94, nález sp. zn. I. ÚS 663/01, nález sp. zn. III. ÚS 685/06, nález sp. zn. IV. ÚS 391/ 07 a další).

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud s ohledem a důrazem na složitost věci, její závažnost, jakož i s ohledem na postup navrhovatele v řízení, který se nikterak negativně nepodílel na délce řízení, a na dosavadní postup soudu, dospěl k závěru o oprávněnosti podaného návrhu, a proto určil lhůtu pro vydání rozhodnutí. Touto lhůtou je krajský soud vázán.

Návrh navrhovatele byl uznán jako oprávněný, ve smyslu poslední věty § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích hradí náklady řízení důvodně vynaložené stát. Navrhovatel náklady, které by mu důvodně vznikly, nevyčísil, resp. soud takové náklady ze spisu nezjistil, proto mu náhradu nákladů nepřiznal.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (ust. § 174a odst. 9, věta druhá, zákona o soudech a soudcích).

V Brně dne 19. srpna 2014

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu